

прикаски, гюрулти, патарди, удобри са най-сетиѣ Мудчу—Зк. 51. Въ гюрултиа-та (въ блѣднѣиѣ домѣ) той са пзмакна и очисти. *ib.* 67. Въ сяко село чувашъ гюрулти, патарди, аденье, пиенье—що е това? Свѣтогорци! Свѣтогорци отивать! *ib.* 95.

Гюсъ* (*kious, s. a. p. Gros tambour que l'on bat dans les camps et les palais des princes orientaux*) с. м. примѣнно къ мощной, развѣтой труди: Жена съ голѣмо чело, а конь съ голѣмъ гюсъ (грѣды). Сир. Глѣдай да земеши умна жена и грѣдестъ конь. Ч. 157.

Гюхерджеле* с. с. селитра: Зимѣтъ простѣ соль та ѣ примѣшять на 32 др. 1 драмъ селитра (гюхерджиле)... Гюхерджиле-то дръжи го (мясо-то) червено и крѣхко. Л. Д. 1871 г. 237. Ср. сл. геверджеле.

Гючъ* (*gutch et gudj, s. t. 1. Force, violence. 2. Travail, occupation. 3. adj. difficile, pénible*) с. м. сила, насиліе: И му дочу лудо младо, Гючъ му падна на лудо-то; „Чекай, Яно, ти да видишъ!“ М. 426. Разделилѣ гючъ ѣ падна, Отъ туй стана Разделина, Дѣ отиде на бербера, Си обричи руса коса. *ib.* 433.

Гяволия Гяволщина с. ж. дѣявольское навожденіе, дѣявольщина: Щото у насъ наричамъ гяволи и врачоліи, казвать то книги-ты, че не е друго освѣтъ вліяніе на естественныты силы. Л. Д. 1871 г. 152. Богъ те убилъ, Марко Кралевике! Това не ѣ твоя юнащина, Туку ми ѣ твоя гя'олщина; Г' изкара'а, Марко си побегна. М. 122.

Гяуринъ* (*guïdour, guïavour, s. et adj. t. corrompu de kiasirt ou de guebr. Infidèle, mécréant; épithète injurieuse employée souvent par les Turcs à l'égard des chrétiens*) с. м. Гяуре Гяурларъ мн. невѣрный: Защо стойте и та не мѣрдѣте, бе гяурларъ? См. 38. Тие са гяуре—не имъ трѣбвать много пари. Ние, мюсюлманите трѣбва да имаме много пари, защото знаеме да живѣиме бейски, а тие трѣбва да работять и да на хранять. См. 42. Ср. кауринъ, кяфиръ.

Гяче (ср. серб. *hâche parvulus litterarum studiosus*) с. е. ученикъ; причетникъ: Иди викини ми деветъ попо'и, Десето гяче, гяче Никола. М. 234. Да сѣ учитъ лудо-гяче—монастирче. *ib.* 580.

Гжба с. ж. 1) губка (син. сингеръ, плута): Съ натопенѣ гжбѣ начини да му истривашъ и расхладжашъ главѣ-тѣ и лице-то. Л. Д. 1869 г. 98. 2) пробка: Дървена или гжбена затикалка. *ib.* 1876 г. 91. 3) грибъ: Една кѣща-та на единъ директъ?—Гжба. Ч. 121. Наберѣтъ по гора-тѣ гжбы (не утровны) та ги пзсупиѣтъ и стлѣкѣтъ на прахъ. Л. Д. 1872 г. 255. Мыслять, че причина на тѣмъ болестъ сѣ нѣкои